

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 62.862/3
van 22 februari 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn
‘houdende de aanwijzing van de fietssnelwegen, in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 tot bepaling van de nadere regels betreffende de organisatorische omkadering, de financiering en de samenwerking voor het mobiliteitsbeleid’

Op 23 januari 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende de aanwijzing van de fietssnelwegen, in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 tot bepaling van de nadere regels betreffende de organisatorische omkadering, de financiering en de samenwerking voor het mobiliteitsbeleid’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 13 februari 2018. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 februari 2018.

*

BEVOEGDHEID VAN DE AFDELING WETGEVING

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn strekt ertoe om de fietssnelwegen aan te wijzen die in aanmerking komen voor de subsidieregeling bedoeld in de artikelen 48/3 en 49 van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 ‘tot bepaling van de nadere regels betreffende de organisatorische omkadering, de financiering en de samenwerking voor het mobiliteitsbeleid’ (artikel 2 van het ontwerp).

Tevens wordt bepaald dat de definitie van een fietssnelweg te vinden is in artikel 1, 12° (lees: 13°), van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 (artikel 1).

2.1. De vraag rijst of het voorliggende ontwerp kan worden beschouwd als een ontwerp van reglementair besluit in de zin van artikel 3, § 1, van de wetten van de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, dat aan het met redenen omkleed advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State onderworpen is.

2.2. Reglementaire besluiten in de zin van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State zijn besluiten waarbij algemene regels worden uitgevaardigd die toepasselijk zijn op de rechtsonderhorigen in het algemeen of op een onbepaalde groep van rechtsonderhorigen die zich in dezelfde objectieve toestand bevinden en niet alleen op één of een beperkt aantal van hen. Het gaat met andere woorden om besluiten die nieuwe, dwingende voorschriften bevatten die een onpersoonlijke en abstracte rechtstoestand regelen en die gelden voor een onbepaald aantal gevallen en van toepassing zijn op de rechtsonderhorigen in het algemeen, dan wel op een onbepaalde groep niet-individualiseerbare rechtsonderhorigen die zich in eenzelfde objectieve toestand bevinden.

Om te beoordelen of, eventueel gedeeltelijk, gewag kan worden gemaakt van een reglementair besluit in de zin van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State beperkt de afdeling Wetgeving zich niet tot de in het opschrift van het ontwerpbesluit gehanteerde terminologie. Het oordeel van de afdeling Wetgeving kan afwijken van de zienswijze van de adviesaanvragende overheid omtrent het reglementaire karakter van het ontwerpbesluit. Om een sluitend oordeel te kunnen vellen, zal de afdeling Wetgeving steeds het gehele ontwerp aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen, teneinde de precieze draagwijdte van elk artikel te kennen.¹

2.3. Opdat een om advies voorgelegde ontwerptekst als “reglementair” in de zin van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State zou kunnen worden beschouwd, dient die tekst, zoals in opmerking 2.2 is uiteengezet, rechtsregels met andere woorden dwingende voorschriften te bevatten, hetgeen impliceert dat die voorschriften de algemeenheid van de rechtsonderhorigen of van één of meer categorieën van rechtsonderhorigen dienen te betreffen. Die rechtsregels moeten bovendien nieuw zijn. Wanneer bij een besluit geen nieuwe dwingende voorschriften worden toegevoegd aan de bestaande rechtsordening, maar dat besluit

¹ Zie hierover: M. VAN DAMME en B. DE SUTTER, *Administratieve rechtsbibliotheek. 10. Raad van State. II. Afdeling Wetgeving*, Brugge, die Keure, 2013, nrs. 158-167, 108-116.

enkel neerkomt op de toepassing in een concreet geval van reeds bestaande normen, betreft het geen “reglementair besluit” in de zin van het voormelde artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State.²

3.1. Naar luid van artikel 1 van het ontwerp is de definitie van een fietssnelweg bepaald in artikel 1, 12° (lees: 13°,) van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013. Die bepaling bevat derhalve zelf geen nieuwe rechtsregel, maar brengt slechts een bestaande rechtsregel in herinnering.

3.2. In artikel 2 van het ontwerp worden de fietssnelwegen aangewezen die overeenkomstig 48/3 en 49 van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2013 voor subsidiëring in aanmerking komen.

Met die bepaling wordt niet beoogd om nieuwe regels aan de bestaande rechtsordening toe te voegen of hiervan af te wijken, maar worden enkel concrete situaties aangewezen waaraan door andere rechtsregels rechtsgevolgen worden verbonden.

3.3. In die omstandigheden moet er worden besloten dat het om advies voorgelegde ontwerpbesluit niet kan worden beschouwd als een reglementair besluit in de zin van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State. De Raad van State is dan ook niet bevoegd om er advies over te geven.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

² Zie Raad van State, *Jaarverslag 2008-2009*, 35 e.v.